

въ тоа бой ся-избилъ много свѣтъ, и 15,000 души Българе паднахли робие. Бесчловѣчнѣй Василий заповѣдалъ та извадили очи-ты на вси чкы-ты робие, и оставилъ само на сто души по единъ крѣвъ да гы води. И така гы пратилъ на царь Самуила.

Царь Самуилъ былъ въ столнинѣ-тѣ си, Прѣспѣ, кога завели при него нѣколко тысящты българскы ратници съ извадены очи. Това нѣшто той неможилъ да понесе, та паднахъ на земѣ-тѣ и примрѣлъ. Като ся-поокопитилъ, поискалъ студенѣ водѣ, нѣ штомъ пилъ, хванало го сръдцоболъ, та слѣдъ два дни умрѣлъ (15 септем. 1014 год.)

Слѣдъ смръть-тѣ на Самуила, прѣстола наслѣдилъ сынъ му *Гавриилъ-Радомиръ*, кой-то ся-выикалъ и *Романъ*. Казвать, той былъ по-юнакъ и по-силенъ отъ татка си; нѣ не былъ като него разуменъ. Единъ лѣтописецъ пише за него това: „кога умрѣ царь Самуилъ, царство-то наслѣди сынъ му Радомиръ; той бѣше много силенъ чловѣкъ, и ся-би много съ Грьци-ты, и призе вси чкѣ-тѣ грьцкѣ земѣ до самтъ Цариградъ. Византийскѣй царь Василий ся-уплаши, че ште изгуби царство-то си, та прати тайно пратеници до Гаврийловъ брѣтчѣдъ, Ивана - Владислава. Той зарѣча на пратеници-ты да кажатъ на Владислава: зашто си не отврѣнешъ за крѣвъ-тѣ на татка си? Земи отъ нашъ царь-имане колко-то штеши, и ни стани пригѣтелъ; земи за себе си царство-то на Самуила, кой-то уби татка ти и брѣта ти: убий, ако можешъ сына му Радомира, кой-